

ANTİK ACILAR

sunay akın

6. Basm

Giriş Yazısı

...Rasyonel ögede de hüzün arayan bir şair.

Yarın ne olacak? Yapar, yapmaz.

Bugüne dek yazdıkları yeter bence.

...O matara, o miğfer,

o su, o güvercin...

Daha ne diyeyim...

Zarı atıyorum.

Cemal Süreya

GÜLCEMAL
CEMAL SÜREYYA

Buzdağına çarptın mı bilmiyorum

Ama Titanik

Gibi oldu batışın

Birsen vardın çünkü

Şiirin dört bacalı şairi

Dalgaların kıyıya vurduğu

Eşyalarını toplama telaşında

İngenin derin sularına

Nefesleri yetmeyen

Lodosçular

Bir gemi gibi batmak

Yakışırdı sonuna

Filikaya biniş sırasına benzeyen yaşantının:

- Önce çocuklar

Ve kadınlar

Gül Cemal vapurunu hiç görmedim ama tanıdığım Cemal Gül idi...

ALACAK

Yol kenarındaki
Yağmur mazgallarını
Kumbara sanıp
Harçlığımı atardım
Bu yüzden en çok
Denizden alacaklıyım

REÇEL

Gülemedim ki hiç
Hasta yatağının başucunda
Haberini bu yüzden
Yoktur annemin
Sol yanağımdaki
Gamzeden

Komodinin üstündeki
İlaçların sayısı arttıkça
Kutularından yaptığım
Gökdelenin uzamasına
Sevinirdim

Ve bilmezdim
Annemin yaşantısındaki
Renkliliğin yalnızca
Raflarda dizili
Kavanozların içindeki
Reçeller olduğunu

GİDERKEN

Bilerek mi yanına

Almadın giderken

Başının yastıkta

Bıraktığı

Çukuru

Güveniyordum

Oysa ben sevgimize

Vapur iskelesi

Ya da tren istasyonundaki

Saatin doğruluğu kadar

Beni senin gibi

Bir de annem terketmişti

Ki göbeğimde durur

Onun yokluğundan

Bana kalan

Çukur

LEBLEBİ

Nasıl ayrılır

Ürkeklik

Ayakları ilk kez

Bir mısır tarlasına

Değen kargadan

Ne zaman

Karar verir rüzgar

Fırıldakla oynamayı bırakıp

Kızların eteklerini uçuşturmaya

Ne yazar

Anı defterine

Kuru bir tarlaya

İlk düşen

Yağmur damlacığı

Akıllı çocuğun

Bilgisayarıdır leblebi

Siz hiç anlamadınız mı

Leb denmeden

Bir şeyleri...

MİNARE

Top oynayan arkadaşlarımı minareden gördüğü

İçin acelecidir

Ezan okuyan

Çocuğun sesi

AYNA OYUNU

Mahalledeki en güzel kızın

Duvara aynasından

Yansıttığı ışığı

Nedendir bilmem

Hep ben yakalardım

Onca çocuğun

Elleri arasından

AİLE BOYU

Ezilmiş bir çocukluk benimkisi

Bir iskelenin

Vapurlarının yanaştığı yüzüne asılıdır

Üç tekerlekli bisikletimin

Lastikleri

Annesiz büyüdüm çünkü

Yani serçeydim

Kar üstündeki

Ve arka bahçesinde

Kasabın beslediği kuzu

Dudaklarımı, işte bu yüzden

Aile boyu

Bir şişeye değdirip

İçmeyi severim

Gazozu

LİMAN

Sıralanmış saksılar vardı limana bakan

Penceremizin önünde

Ve çiçekler arkasında

Ekmek kırıntıları serpen

Martı yüzlü

Bir anne

Terasta toplanan kadınlar

Limandaki beyaz geminin

Işıkları yanınca

Dedikodusunu yapmayı unuturlardı

Tam o saatlerde sokaktan geçen

Yazlık sinemadaki

Biletçi kızın

Annesinin dizleri dibinden

Hiç ayrılmayan

Uslu bir çocuk gibidir

Limandaki deniz

Ama sokağa çıkıp

Dalga olmak geçer

Yüređinden

AT KOKUSU

Son evi gösterin bana İstanbul'da
Vapur sesinin duyulduđu
Ki kapısını çalıp
Söyleyeyim içindekilere
Daha çok kedi yavrusu ezilsin diye
Eski iskeleleri
Sahil yoluyla ayırdıklarını
Denizden

Karşılığında ben de size
Kanaryası olup
Kuaför salonuna dönüşmeyen
Kaç mahalle berberinin
Kaldığını söylerim
Ya da kaç fötr şapkanın
Tutsak olduğunu
Köhne bir konağın
Askısında

Kaç faytoncunun

Artık taksicilik yaptığını da bilirim

Ama söylemem

Onu da siz bulun

Dikiz aynasına takılı boncuklardaki

At kokusundan

ÇATANA

Galata köprüsü kaldırılınca

Boynu hep bükük kalacaktır

Altından geçmek için

Bacasını kıran

Çatananın

ANTİK ACILAR

Geçim parası için

Nice yaşlının

Eski İstanbul evlerinden

Getirdiği eşyalar

Üstüne kâr koyulup

Satılıyor antik

Acılar çarşısında

HARÇ

Bilemiyorum hangi gökdelenin tuğlaları arasındadır

El ele yürüdüğümüz

Ve seni

İlk kez öptüğüm

O kuytu kumsal

Ama duyarım

Bir mısır tarlasının

Yüreğindeki telaşı

Görülünce dağın ardından

Kentin ilk gökdeleni

Daha kamyonlar dolusu

Kümelenir inşaat önlerinde

Ayıklanır deniz kabukluları

Yok edilir gibi

Bir cinayetin izleri

İSKELE

İskelenin altına

Sığınan deniz

Bırak artık saklanmayı

Savaş gemileri

Çoktan geçip

Gitti

DENİZ

Vedat Günyol'a...

Yaşlı bir devrimci
Düşürmez hiç ağzından
Özgürlük kelimesini
Ve yatmadan önce
Bir bardak su yerine
Denize bırakır
Takma dişlerini

BENDENİZ

Denizi sever en çok bendeniz

Bir ırmak

Ya da gölü değil

Ama sıra göller

Bana hep denizi

Anımsatır

Ne kadar uzaklaşsam denizden

O denli artar

Hem bir kentin

Giriş tabelasına yazılan

Hem de içki masasındaki

Susuz rakım

Denizi sever en çok bendeniz

Ve geriye

Gemilerin ardında

Bir anlık

Bıraktığı gibi kalır

Bendeniz...

FİLİKA

Batmak üzere olan

Bir gemide

Panik içindeyken herkes

Ne de çok sevinir

İpleri çözülen

Filika

BEYAZ PERDE

Artıyor kara çarşafllılar
Yurdumun her köşesinde
Neden olacak
Siyaha boyanıp
Kadınlara giydiriliyor
Yıkılan sinemalardan
Geriye kalan
Onca beyaz
Perde!

TAHT VE YÜKSÜK

Tahtların altındaki sümükleri silmezler

Çünkü ata yadigarıdırlar

Ve müzelerde

Görmemesi için halkın

Bir camekanın içinde

Sergilenirler

Kapıları da hep devdir

Dünyadaki sarayların

Tokmağa uzanıp

Sokaktaki çocuklarla

Oynamasın diye

Veliahtlar

Sakın beni tarihçi sanmayın

Sayfalarını yırttım

Yüz ünlü Türk

Adlı kitabın

Terzi dükkanındaki resmine

İçinde rastlamayınca

Kılıncı dikiş iğnesi

Kalkanı yüksük olan

Babamın

ŞİİRT

Avcının kıstırdığı ceylan

Bir diğetine kaçıp

Kolayca kurtulsun diye

Omuz omuza vermiştir

Yurdumun dağları

Tutuklansa yurdumdaki

Böceklerin hepsi

Diğerlerinde nayrı

Bir hücreye konur

Kitap güvesi

Ambalaj kâğıdı gibi kullanılır

Başörtüsü yurdumda

Bir çocukluk anısı olarak

Güneşi paketler

Genç kızların saçlarında

Ve sorunlarını

Tartışır lar şiirin

Yurdumun şairleri

Tank paletleri altında

Ezilirken şiirt!

SÜNGÜ

Kardeş payı

Yapmak için mi

Uzattın süngünü

Elimdeki

Elmaya

KAFATASI

Yurdundan çok uzaklarda

Ölen bir askerin

Kafatası

Kendisini bulan

Çocukların ellerinde

Hiç bilmediği oyunlara

Alet oluyor

İkinci defa!

MADALYA

Bayram yerinde canlandırılırken

Kentin kurtuluşu

Ayakları kesilen gazi

Koltuk deyneğini

Bırakmadığı için alkışlamadığında

İnandırır herkesi

Ölü askerlerin ceplerinden

Topladıkları kanlı fotoğrafları

Barış toplantılarında

Sinema önündeki çocuklar gibi

Birbirleriyle asıl değiştirdiklerini

Bilir generallerin

Kaç askeri

Kendisine özendirdiğini de saymıştır

Savaşın tam ortasında

Kuyruğunu bırakıp

Kum torbaları arasından

Evine kaçarken kertenkelenin

Bayram yerinde canlandırılırken

Kentin kurtuluşu

Ayakları kesilen gazi

Hiç düşünmeden

Değişir madalyasını

Çorap kokusuna

CUNTA

Gördünüz mü keyfini

Generalin

Başını sıkarken

Yüzünde çıkan

Sivil'cenin

ÖLÜ ASKER

Zeynep ve Derviş'e...

Nasıl da çok istemiřtim

Savařa gitmeden

Sevgilimle evlenmeyi

Ama nereden bilebilirdim

Ki silahın

Demirine çarpıp

Saklandığım yeri belli edeceğini

Parmağımdaki yüzüğün...

JİLET

Kamaralarında çıplak
Kadın resimlerinin asıldığı
Savaş gemisinden
Bozma bir jilet
Her traş oluşumda
Hem okşar
Hem kanatır
Tenimi

MEÇHUL

Mahalledeki çocukların

Piç diye kızdırdığı

Ayakkabı boyacısı

Babasının özlemiyle

Önüne kurar sandığını

Meçhul asker

Anıtının!

NAFTALİN

Eksik olan
Bir yanı vardı aşkımızın
Bir filminde
Üç beş figüran dövüp
Ata binmemesi
Gibi Cüneyt Arkın'ın

Haberin olsun
Vermedim eskiciye
Yırtık ayakkabılarımı
Nasıl ayrılırım ki onlardan
Kapınızın önünde
Az mı çıkarıp
Giymiştim

Naftalinledim bende kalan yün kazağını

Söylemiş miydim size

Naftalin

Ki güvelere karşı kullandığı

Kimyasal silahdır

Anların

SANA YAKIN

Bir dostun sıcaklığına

Öylesine

Yaşamak istiyorum ki başımı

Ya omzunu uzat sevgilim

Ya da telleri kopuk

Bir kemanı

Kanadının altına sığınacak

Bir kuş arayan

Eskimiş saçak gibiyim sensiz

Yada bütün balinaların

Kıyıya vurup

İntihar ettiği

Bir deniz

Bir hitit çanağıym

Toprağa gömülü

Ve sen

İlk kazısını yapan

Bir arkeolog ürkekliđiyle

Ellerinin arasına

Al beni

Tek dileđimdir çünkü benim

Sana yakın bir Sunay Akın

DÜĞME

Gözyaşları içinde

Birkaç dakika aradı

Kürtaj masasından kalkarken

Takılıp kopan

Düğmesini

ALFABE

Sađır ve dilsiz

Ki okşarken

Sevgilisinin tenini

Elleriyle hem sevişir

Hem konuşur

YALNIZLIK

Şemsiye yapımcıları

Islanmaktan

Tek kişiyi koruyacak genişlikte

Kesince kumaşları

Yağmur değil

Yalnızlıktır yağın

Daha da hüzünlendirir her gece

Kentin sokaklarını

Bekçinin nefesiyle

Düdüğün içinde dönen

Nohut taneciğinin

Yalnızlığı

Ne çok sevinirim bilerseniz

Bir yılan

Mezarıma girerde

Göğüs kafesimin kemikleri içinde

Kış uykusuna

BÖCEK

Usulca verir misiniz

Son nefesinizi

Yolunu şaşırmasın

Diye yastığımızda

Gezinen

Böcek

SARMAŐIK

Gökdelenelene tırmanan

Sarmaőıđın

Kaçıncı kata ulaőtıđını

Görmeye yeter

Yaőantım

ŞAMANDIRA

Hayırsız oğluyum babamın

Hiç büyümeyen

Hala Topkapı'ya doğru uzanır

Kimsecikler görmeden

Hınzır bir çocuk gibi

Kapısını çalıp

Kaçarım İstanbul'un

Hayırsız oğluyum babamın

Ticareti sevmeyen

Para için koşturulan

Yarış atlarının terlerini

Bir akvaryumda toplar

İçinde denizati

Beslerim

Hayırsız oğluyum babamın

Yollarda dalgın yürüyen

Ama adliyenin çöplüğünde

Bulduđu dolmakalemi
Çocuklarına getirmek için
Ortasından yapıştıran temizlik işçisi
Kaçmaz gözlerimden

Hayırsız oğluyum babamın
Bir parka
Dikilirse bir gün şairlerin heykelleri
Benim yerim boş kalsın
Ve payıma
Hayırsız ada açıklarına
Bir şamandıra bırakın